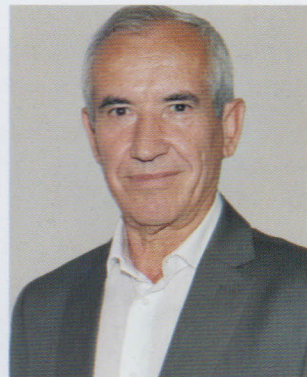

гута Дарко искаче
и смо да је нешто
и отишао назад.
Обарамо рекорд у
прилазне мостиће,
да", вадимо голим
о нас, даје нам по
е смо спаковали
Дани и каже: Шта
те одавде.
дног светла у пот-
рђено нам је да је

Дарко Љубојевић

Љубојевић

возач
Ранисав Лукић

Цело небо је засјало

Као професионални возач обављао сам све задатке у вези са употребом моторних возила, како путничких тако и теретних, било да се радило о превозу људства, технике, опреме или других ствари везаних за саобраћај у јединици.

Тога дана, око поднева, довозим прву борбену послугу на положај. То су људи које веома добро познајем. Без обзира што им на лицу видим умор, остављају ми утисак одлучности и непоколебљивости. Враћам аутобус у логор и узимам возило ТАМ-110 којим крећем на нови задатак заједно са потпуковником Ђорђевићем и водником Игором Радивојевићем.

Утоварамо на каросерију имитатор зрачења и крећемо. По доласку на место одакле треба зрачити помажем воднику Радивојевићу да развуче каблове и успостави рад уређаја. Зрачимо у Суботишту, Пећинцима и Добринцима. Из Добринца се одвозимо до Карловчића, где остављамо потпуковника Аничича, а водник Радивојевић и ја, по његовом наређењу, у наредна два и по сата, поново зрачимо са три или четири локације. По завршетку се враћамо у Карловчић, одакле заједно са Аничичем долазимо на положај.

Познатим путем између њива и ниског растиња, по мраку, без светала прилазимо до самог центра ватреног положаја. Чује се бука агрегата. На рампама су ракете, мало подигнуте увис.

Из возила излазе Аничич и Радивојевић са намером да уђу у кабину УНК. Нису ушли. Долазе до мене и наређују ми да одвезем возило око 200 метара даље како би поново поставили имитатор зрачења. Крећем

LAŽ!

U KOJE
VREME
TAM-110
NIJE

LAŽ!

Nikad nesto
bili u
Karlovcima
Prevo idem
u logor na
većem

LAŽ!

NIJE
TACNO
SAM IZLAZ
STVR.